

Nejvyšší správní soud, čj. 8 As 63/2019-40, 15.10.2019

Klíčové ustanovení právního předpisu: § 101a odst. 1 soudního řádu správního

Věc: *lhůta pro podání incidenčního návrhu na zrušení opatření obecné povahy*

Navrhovatel se domáhal zrušení rozhodnutí správních orgánů, závazných stanovisek správních orgánů a zároveň zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu. Krajský soud vyloučil žalobu ohledně rozhodnutí a závazných stanovisek k samostatnému projednání, a až po právní moci tohoto usnesení projednal pouze návrh na zrušení části ÚP. Tento návrh pak vyhodnotil jako opožděný, a to s ohledem i na novelu soudního řádu správního (zákon č. 225/2017 Sb.), kdy s účinností od 1.1.2018 platí, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části lze podat do 1 roku ode dne, kdy nabylo účinnosti.

NSS nejdříve uvádí, že ustálená judikatura odlišuje dva typy návrhu na zrušení OOP nebo jeho části:

1. Návrh na soudní přezkum opatření obecné povahy, který může podat každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech OOP zkrácen, a to ve lhůtě podle § 101b odst. 1 s.ř.s.
2. Návrh na incidenční přezkum opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé s.ř.s, který je oprávněn podat jen ten, kdo je současně oprávněn podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh ve věci, ve které bylo OOP užito – tento návrh se podává spolu s žalobou proti rozhodnutí, nečinnosti nebo zásahu ve lhůtě pro společně podávanou žalobu (tj. bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s.ř.s).

NSS dále shrnuje, že novela soudního řádu správního zakotvila nejen zkrácenou lhůtu pro podání návrhu na zrušení OOP, ale nově také stanovila, že zmeškání lhůty nelze prominout ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nahrazující rozhodnutí. *Institut prominutí lhůty chrání účastníky řízení v případě zmeškání lhůty pro uplatnění určitého podání (návrhu) z omluvitelných důvodů a představuje specifický institut procesního práva, jehož smysl je zcela odlišný od samotného určení lhůty k podání návrhu. **V případě návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. současně se žalobou ve věci, v níž bylo opatření obecné povahy užito, se nejedná o prominutí lhůty. Návrh na zrušení opatření obecné povahy spojený se žalobou je totiž nutné podat ve lhůtě pro podání právě této žaloby, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s. Lhůtu jednoho roku v posledně citovaném ustanovení proto nelze „promeškat“ a tedy ani „prominout“. V případě „incidenční“ kontroly se lhůta podle § 101b odst. 1 s. ř. s. vůbec neužije.***

Právní věta:

Návrh na zrušení opatření obecné povahy podaný společně se žalobou podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. je nutné podat ve lhůtě pro podání právě této žaloby, a to bez ohledu na lhůtu uvedenou v § 101b odst. 1 s. ř. s. Institut prominutí lhůty chrání účastníky řízení v případě zmeškání lhůty pro uplatnění určitého podání (návrhu) z omluvitelných důvodů a představuje specifický institut procesního práva, jehož smysl je zcela odlišný od samotného určení lhůty k podání návrhu. Lhůtu jednoho roku v posledně citovaném ustanovení proto nelze „promeškat“, a tedy ani „prominout“. V případě „incidenční“ kontroly se lhůta podle § 101b odst. 1 s. ř. s. vůbec neužije. ([právní věta](#))

Odkaz na rozsudek: [8 As 63/2019-40](#)

Další poznámky: výše uvedený názor NSS opakuje např. v rozsudku NSS čj. 2 As 428/2018-34 ze dne 22.7.2020